

המביא גם פרק שני גימין

יב.

עין משפט
נר מצוה

יז א מיי פ"ו מלכות
גירושין הלכה ט סמג
עשין נ טוש"ע אה"ע סימן
קמב סעיף יוח"ט:
יח ב טוש"ע ח"מ סימן
מג סעיף טו:
יט ג מיי פ"א מלכות
גירושין הלכה כה
סמג עשין נ טוש"ע אה"ע
סימן קכ סעיף ד:
כ ד מיי שם הלכה כד:

תורה אור השלם

1. אֱלֹהִים הֵבִין דְּרָכָה
וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ:
אִיּוֹב כַּח כַּג

גליון הש"ם

גמ' מפני מה תקנו זמן
בגמ' עיין צ"צ קעב
ע"כ תוד"ה עדי: תוס'
ד"ה ריש לקיש וכו' ובפ'
גמ' פשוט. עיין לקמן דף פ
ע"א תד"ה כי יתציתו:

מוסף רש"י

עמר והגלה ארתם
לכלב. כשדים
אכלו. כשאר
אומות. ביום ונחתם
(סו"ט ט"ז). כול שכן
בדילה פסול. וכל שכן
למחר וימותו אורחא (לפני
ט"ז). משרשם הם אחריו.
שמה' וכל שכן ב' חסותו
ותמה' חסותו ויכא' עדים
ומשמעין ובין ויחוס
עליה ויגשנה ויחמו' קודם
שאלם משרשים כרס
ותגשרה (יבמות כ"א)
משרש פירות. לדע'
מחמתי תגבה מנבעה
פירות שאלו מנכסין מלוג
שלה דקשר משרש שמתן
עיניו לה לקבצנה שוב אין לו
לבעל פירות (שם).

מוסף תוספות

- א. הדינין (ש)שקטן
והפקידנים' מוס' ח'ן כפי
י' ח'תא. ב. אפר כפי
נכתב. מ'ע'ק'ס'ן
מ'ר'ק'ס'ן. ו'כנ'ג'
מ'ר'ש'
ש'ע'מ'א. מ'וס'
ה'ר'ל'ס'
ל'ד'י'ד'י'ה' נ'מ'י' י'ס'ל'
ד'כ'י' א'ד'א' ב'ל'י'ל'ה' ק'מ'י' ע'ד'ים'
ל'ח'תו'מ'ן. מ'וס'
ה'ר'ל'ס'. מ'א'צ'א. מ'וס'
ה'ר'ל'ס'. ו. ה'ר'י'ש'י'נ'ן' ש'מ'א' כ'ת'ב'ה'
ה'א'ש'ה' ש'כ'ר'ב' ל'י'ח'ן' ב'י'נ'ס'ן'
ו'ל'א' ת'נ'ה' ע'ד' ת'ש'ר'י'. מ'וס'
ה'ר'ל'ס'. ז. ה'ד'נ'כ' ל'א'ר'
ל'ב'ר'ז'ש'. מ'וס'
ה'ר'ל'ס'. ח. ד'ר'פ'ע'ס'י'ן' ש'נ'כ'ת'
מ'וס' ו'א'י'נ'י' ר'ח'נ' ע'ד' ש'ש'י'ר'
ו'ד'י'א' ל'א'ר' ו'ת'נ'ה' ע'ד' כ'ת'ב'ה'.
מ'וס' ה'ר'ל'ס'. ט. ה'ד'ש'
מ'פ'ל'ד'ס' פ'י'ר'ו'ת' מ'ר'ש'ת'
כ'י'כ'ת'ו' ע'ד' ש'ע'ת' ז'מ'ן'
ה'כ'ו'כ'ו' כ'ת'ו'כ'. מ'וס'
ה'ר'ל'ס'. י. א'ל'א' ש'י'
מ'ש'ר'ל'ס'. י'א. ה'ד'ש'
מ'א'ד'ו'ר' כ'ש'י'. מ'וס'
ה'ר'ל'ס'. י"א. ש'ו'ר'ת'
ק'ד'מ'ו'ס'. י"ב. א'ל'ו'ר'
ת'נ'ה' ע'מ'ה' ו'א'מ'ר' ל'א'
ת'ג'ר'ש'י' ע'ד' פ'ל'ט'ו'י'. מ'וס'
ה'ר'ל'ס'. י"ג. ב'ע'ד'י' מ'ס'ר'ו'ת'.
מ'וס' ה'ר'ל'ס'. י"ד. ב'ע'י'נ'ן'
ר'ח'י'. מ'וס'
ה'ר'ל'ס'. י"ה. מ'א'ד'ו'ר' א'ע'י' ש'ש'
י' ק'ול' ל'א'ר' ל'ר'ש' ב'.
ו'ה'כ'א' א'ר'ק'ן' מ'ס'ק'ן' ב'א'ו'ר'ו'
ע'י'ן' א'ל' ק'ול'. מ'וס'
ה'ר'ל'ס'. י"ו. א'ר'א' ל'ר'ש' ב'.
י' ק'ול'. מ'וס'
ה'ר'ל'ס'. י"ז. ב'ח'י'ת'ו'מ'י' ב'.
ה'ח'תו'מ'י'ן' ב'ש'ר'ל'ס'.

הא מקמי דאתו חברי אבא. פי' בקונט' חב"י הינו פרסיים ומקמי דאתו חב"י לבבל היינו צימ'י כשדים נבוכדנצר ואיל מרודך ובשגער ובתו דאתו היינו כשכנא כורש את המלכות ומלך בבבל וקשה לר"ת דעל כרחק חזרינו דלמך בפרק עשרה יוחסין (קדושין דף ע"ג) הראני פרסיים

קמיייהו אמר רחמנא
דבר עשו למימרא
אי והתני רבי חייא
בין דרכה והוא ידע
ב"ה בישראל שאין
רומיים עמד והגלה
אם הא מקמי דניתו
דאיתו חברי לבבל:
תב ושנים אומרים
אמר רבי אמי אמר
שהגט יוצא מתחת
שנים על זה וכשנים
י עדי חתימה פסול
שהביאו גט ממדינת
בפנינו נכתב ובפנינו
לא אלא מעתה רישא
בפנינו נכתב ואחד
ל ר' יהודה מכשיר
ת ידי שניהם פסלי
אשכחיה דיתיב
וצא מתחת ידי עדי
סבר שנים שהביאו
שיאמרו בפנינו נכתב
ליה רבי אסי אלא
שנים אומרים בפנינו
י נחתם פסול ורבי

נכתב ביום ונחתם בלילה פסוק.
 לרבי יוחנן משום שמא יחפה על בת אחותו ולרש לקיש משום פירי דקצורין דהיינו שזיוס הכתיבה נחמס ומטרורף האשה מלקוחות שלא כדין פירות שמעט כתיבה עד שעת חתימה:
ור"ש מבשרי. דלית ליה שמא יחפה כדאמר בגמרא ומשום פירי נמי ליכא דקצור ממתנת עיניו לגרשה שזב אלו לצול פירות דהיינו

וכתבו זמן של יום לעשות קנוי'א על הלקוחות ואע"פ שז'א לגרסה חותמין העדים כשרואין הזמן מוקדם אא"כ יודעים שציוס הזמן מן כדי שפוכל להוציא האשה מן הבצל מזונות שלוטה ואכלה בבלאו הכי נאמנת אשה על כך מינו דלי צבי טטמין את גיטה ועל עדי מסירה אז לא תפסיד האשה שידעו העדים מהי נמסר צבא לדאמרין גיש נוחלין (ב"ב דף קלד:) ואפילו מכאן להוצא לא יכין לתקן זמן כמו שאפרש על רבי יוחנן בצמקן דלפילי אין לו ייוס נתגרשה ויכתבו לה שטר אחר (ומיהו שמה' לא יתרו' עדי י' יוס נתגרשה ואדרבה ע"י הזמן פעמים היא תפסיד מזונות שלא זמן דלי משוס מעשה ידיו בלא זמן נמי יוכל ללא לב"ד ויכתבו לו עשה ידיו מיוס הכתיבה כיון שאין צו זמן ואין מוסיח מתוכו מתי נכתב כמו יוכין לו זה שמסר לו תחילה קנה בדפרכר זה דורר (סנהדרין דף כח:) על כרחך זה שמסר לו תחילה קנה בדמוכה בזמן מי שהיה נשוי דמוכה מתוכו והוא הדין הכא צאין צו זמן כלל וצורק ר"י דתקנו לו גט שיסורו בלא זמן והיא אומרת העבד לרבו שני אייתי ראי' צא להוציא ממנו והעבדו צאל הכא הבצל מזונה ולא האשה:

וְקֹמְתָה אֲחוּזָת אֶשֶׁת אִישׁ וְהִשְׁתָּה הוּא לְדֹאגְרֶשָׁה כִּיּוֹן שְׂהִיא גְרוּשָׁה
אִלּוּ אֶשֶׁת אִישׁ: **רִי"ש** קִרְיָשׁ אָמַר מִשּׁוּם פִּירוּת. כִּדִּי שְׂמַדַּע הָאֵשֶׁת
יִפְסֵךְ מֵהָאִי טַעמָא^ט וְצַפִּי^ק גַּט פִּשְׁטוֹ (בִּצ"ק) מוֹחֵה דִּכְשָׁר דְּלֹאמַר
לִי מֵאֲחֹרֵת דְּמִקְדָּוֶשׁ דְּאִמְרִי הֵם^י מֵלֶךְ שָׁנָה מוֹנִין לוֹ שְׂמִיּוֹ וְעִבְשִׁי
דִּי רִי"ש דְּבִלְמֹחֹר אִין הִבְעֵל מִפְסִיד פִּירוּת מִשְׁעַת חֲמִימָה אֵלֶּם מִשְׁעַת
הַזֶּמֶן^{י"א} אֲבָל נִכְחַד צִיּוֹם לְרִבִּי שְׁמִיּוֹן לִגְרֵשׁ בּוֹ מִדִּי אֲעִי"פ שְׁלֵל
וְנִינִין צַפִּ"ק (וְצִלִּי ט): וְלִבְרַנֵּן אֲעִ"ג דְּרֵאִי לִגְרֵשׁ בּוֹ^{י"ב} כִּיּוֹן דְּלִיכָא גַּמִּי
יִי לִגְרֵשׁ בּוֹ מִפְסִיד הִבְעֵל פִּירוּת מִשְׁעַת חֲמִימָה כְּדֹאמַר לְקַמֵּן^{י"ג} וְקֹשָׁה
יִי תִירִי מִיִּנְיָהּ צִיּוּמִיָּה וְאִינִךְ מִכָּאן עַד עֶשְׂרֵה יוֹמֵי דִרְ"ל אָמַר כּוֹלֵם
דֹּאֵם הִיָּה רּוֹאֵה הִבְעֵל לֹא הִיָּה מִקְפִּיד עַל הָעֶשְׂרֵה וְיִפְסִיד פִּירוּת
וְלֹא חֲמִמּוֹ כּוֹלֵם אִין קוֹל עַד שִׁיחֲמִמּוֹ כּוֹלֵם אִזּוֹ שִׁיְהוּ עַסְקוּיָן לַחֲמוּם:
וְזוֹת

והחברא. פרסאי: שקלה לשרגא. שיש לפרסאים יום איד שאין מדליקין
אורז באתו יום אלא בבית ע"ז שלהן: אמר. רבה בר בר חנה:
ירחמנה או בטולך. או החביאנו בזילך או הגלינו בכל בני עשו
שקח מכתבין ואותו: בעין דרכה. של תורה ולומדים היכן היא ראויה
להחיש: גיורוס. שגזרין שמה

שָׁלַח יִתְעַסְקוּ בְּחֹרֶה וְלֹא יִקְיִינוּ מָוֶת׃
 בְּחֹרֶבֶן אֹסֹן לִצְבָּל׃ בְּחֹרֶבֶן הַבֵּית׃
 הִנֵּה מִקְמִי דַּיּוֹם חֲזָרִי לִצְבָּל׃ צִיּוֹ
 נְבוֹדִדְנָר וְאוֹיֵל מִרְדֹּךְ
 לְנֹסֵר דָּאֵסוּ חֲזָרִי׃ מִשְׁכָּנִשׁ
 אֶת הַמִּלְכוּת וּמֶלֶךְ צִבְלָל׃
 יְד עַד כְּסִיבָה׃ דִּהְשִׁלִּים נֶאֱמָן
 וְאֶעֱפֹס שְׁשִׁיחָה׃
 פְּסוֹל וְאֶעֱפֹס שְׁשִׁיחָה׃
 פְּסֵם אֲחֵרֶת׃
 ר' אֶסִּי לִר' אֲמִי׃ יִסֵּד
 לָשׁוֹן אֲחֵרֹן זֶה אֲמֵת׃

מרתני' נכתב כלילה ונחמס ציוס.
היינו חד יומא ואין כאן גט מוקדס:
ציוס ונחמס כלילה. מוקדס הוא
דמשמע דמההוא יומא איגרשה ולא
איגרשה עד למחר ובגמרא' מפרש
מא' פסוליה: **כל הגטין** של מחר
ומתנה והלכותיו. **פסולין** דלא
למטרף לקוחות מיומא דכתיבה ושלא
כדיון: **חוז גמטינא נשים**. ללא לגוביינא
עבדלא ובגמרא' מפרש לה: **גב'**
מפני מה חיינו זמן גמטינא. כיון
ללא שטרר לגוביינא הוא: **משום**
בית אחוס. והיא אשתו ושמה תונה
ומתני וחס עליה שלא תחנק וכתב
לה על בלא זמן ונותן לה וכשעמדין
עליה בבית דין מוציאה גיטא ואומר
גרשה הייתי ופניה בצותה שעה:
משום פירוס. שמזמן הגט ואילך אם ימכור
הבעל צפירות נכסי מלוו שלה תגבס
ואם לא היה בו זמן יהיה מוכר והולך
וכשתבצע לדיון היא ידה על התחתונה
שיאמר לה קודם גירושין מרתני:
לא

תמוט: **מתני'** נכתב ביום ונו
ביום כשר יביום ונחתם בליל
אומר כל הגיטין שנכתבו ב
גמ' איתמר * מפני מה תיקנו
ריש לקיש אמר משום פירות

משעת כתיבה וא"ת¹ ויחוש שמא נכח
כדחיישין בן ק"כ ד"מ (דף י"ט)
וכתב: **מפני** מה תיקנו זמן ב' ב'
קודם זמן הכתוב בגמ' שלא יוכל לו
ולא ידעו שהיא גרושה ולא תראנו פ'
אע"ג דבעל שאומר גירשתי את אש'
מתניו שיהא נאמן כשאשמו מבחישו
ומן יכולה האשה לבקש עדי מסירה
מסירה לבא עמה ל"ד או לומר לעד
כדין כשלא גרשה בשעת הכתיבה וא'
שנאמרו יום שנמחרת ואפי' ל"ד"ב"ג"י.
"בשני שטרות היוצאין ביום אחד דלא
משמע דאייני סבר כרבי אלעזר דלמחר
(כפחות ד'): וזייני משום דלא אמרינן
ומן דאי לא היה זמן פעמים ש'
שטר מכר שלך קדם לשחרור שה'
משום בת אחותו. שלא יחפה ע'
לפניו ועוד דלדבא אוקמה
מתני נכתב ונחתם ולא תפסיד פירות ע'
גמ' מקושר שכתבו עדיו מתוכו כשר
ימנו ומזמן הכתוב בו כדין פשוט שלא
היומן דאין רחוי לגרש בו אפילו נתנו לו
נחתם ע"י עדי מסירה דר"ל סבר ר'
קול אין הבעל מפסיד פירות² אבל כש
לר"י דלמחר' לקמן (דף י"ט) אמר לעש'
משום עדים³ ופסול ואמאי והרי יש

מסורת הש"ס

(א) [פסחים פז.], (ב) [לקמן
כז: יבמות לא.], (ג) [ע"ז],
(ד) [לקמן יח.], (ה) [ש"יך
לעיל במשנה טו.], (ו) [רש"ל
מ"א, (ז) [כתובות נד.],
(ח) [קד' קסד.]:

פסקי רי"ד

[illegible]